

Nr 17.

Ankom till Riksdagens kansli den 2 mars 1910 kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående
viss ny bestämmelse med afseende å vikt.*

Genom en den 3 december 1909 dagtecknad proposition, nr 6, hvilken af båda kamrarna hänvisats till lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande nya bestämmelse med afseende å vikt, nämligen:

att 200 milligram, vid handel med äkta pärlor och ädla stenar, kallas en metrisk karat.

De skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, finnas angifna i de vid propositionen fogade utdrag af statsrådsprotokoll öfver finansärenden, till hvilket vederbörande departementschef i ämnet anförde följande:

*Utskottets
yttrande.*

»Vid den fjärde internationella konferensen angående mått och vikt, som sammanträdde i oktober 1907 i Sèvres och där äfven Sverige var representeradt, behandlades frågan om åstadkommande af en allmän, för det metriska mått- och viktsystemet passande viktenhet att användas vid handel med äkta pärlor och ädla stenar.

I sådant afseende anfördes, hurusom den vikt, som nu allmänt användes, nämligen karat, vore af växlande storlek i olika länder och ej någonstädes stode i enkelt förhållande till den metriska viktenheten. Det vore emellertid för den internationella handeln med ifrågavarande varor särdeles önskligt att erhålla en gemensam viktenhet. På grund häraf och då de nuvarande karatvikterna i de flesta länder, där de användes, vore olagliga såsom icke tillhörande det metriska systemet, samt det enligt konferensens åsikt icke medförde någon olägenhet för det metriska systemet, vare sig att benämningen *metrisk karat* infördes

såsom viktenhet vid handel med äkta pärlor och ädla stenar eller att denna enhets storlek bestämdes till tvåhundra milligram, beslöt konferensen att hos de i meterkonventionen deltagande staterna hemställa, att de ville antaga en viktenhet, benämnd *metrisk karat*, å 200 milligram.

Med infordradt underdånigt utlåtande har kontroll- och justeringsstyrelsen öfverlämnat yttrande från åtskilliga juvelerare i Stockholm, hvilka däri uttalat den åsikten, att en internationell karatvikt å 200 milligram icke skulle föranleda några som helst olägenheter för juvelerarne, utan fast mer vara en lättnad, då den nya viktenheten komme att öfverensstämma med vårt lagstadgade viktsystem. Och har kontroll- och justeringsstyrelsen för egen del hemställt, att åtgärder måtte vidtagas för införande af den föreslagna viktenheten, *metrisk karat*, för uppmätande af pärlor och ädelstenar.

Slutligen tillåter jag mig meddela, att, enligt hvad härvarande franske minister i skrifvelse till utrikesdepartementet den 15 juli 1909 tillkännagifvit, öfvervägande största antalet skilda länder uttalat sig för principen om införandet af ett enhetligt mått för uppvägande af äkta pärlor och ädla stenar; och hvad särskildt Frankrike beträffar, har redan en lag utfärdats om införandet af benämningen »*carat métrique*».

Med anledning af hvad såhunda förekommit och med tillkännagifvande att, enligt hvad jag inhämtat, en karat för närvarande i allmänhet är lika med 205 å 205½ milligram samt växlar mellan lägst 188½ milligram och högst 213½ milligram, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen att antaga följande nya bestämmelse med afseende å vikt, nämligen:

att 200 milligram, vid handel med äkta pärlor och ädla stenar, kallas en *metrisk karat*.»

Vid granskning af ifrågavarande förslag har utskottet icke funnit något mot detsamma att erinra. Utskottet får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 1 mars 1910.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.